

[Indenrigs- og justitsministeren]

det ikke, men mit kendskab til statistik og specialiseringsgraden i statistikken siger mig, at der næppe findes en sådan specialiseringsstatistik. Jeg tør dog ikke sige det med sikkerhed. Jeg skal gerne se, om det er muligt at fremskaffe sådanne oplysninger, men om de kan bruges til noget, når de så foreligger, tør jeg ikke sige.

Jeg kan kun erklære mig enig i det, fru Ebba Strange sagde om, at den behandling, der skal til, er en bred kombinationsbehandling. Det kan ikke nytte noget at betragte det problem, vi står over for her, som et problem, der kan løses med ét eller to midler og da slet, slet ikke ved fuldstændig urealistiske tvangsforanstaltninger. Det vender jeg tilbage til om et øjeblik.

Den grundholdning, fru Ebba Strange gav udtryk for, kan jeg ikke indvende noget imod overhovedet. Den er jeg enig i, og den svarer til den, jeg gav udtryk for i min indledning.

Så vil jeg gerne sige i anledning af det spørgsmål, som fru Ebba Strange og hr. Tastesen stillede, at regeringens Christianiaudvalg er indkaldt til møde i næste uge, og da går jeg ud fra at de problemer, der er aktuelle, og de forslag, der er bragt frem i den seneste tid, vil blive diskuteret og i hvert fald foreløbig vurderet. Jeg har ikke mulighed for at stille i udsigt, at man bliver færdig på det møde med sin vurdering, for problemet er jo meget komplekst, men der er altså møde i næste uge.

Jeg er ikke i stand til – det burde jeg måske nok være – at sige ja eller nej til det spørgsmål, fru Aase Olesen stillede om, hvorvidt narkodødsfaldene i år har passeret 100. Men jeg kan i hvert fald sige nej til den overdrivelse, som hr. Erlendsson indlod sig på senere hen, da han sagde: det tal skal mangedobles, når man får dem alle sammen med. Der er overhovedet ikke grundlag for at fremsætte så voldsom en påstand om narkodødsfald i videste forstand.

Det spørgsmål blev også stillet til mig af fru Aase Olesen, om der er tilstrækkelige ressourcer i politiet til at klare det daglige samarbejde i kommunerne. Det ligger nok sådan, at når det drejer sig om en forebyggende indsats af forskellig art i samarbejde med andre institutioner, kan der næppe på noget tidspunkt sættes tilstrækkelige ressourcer ind; man vil altid kunne sætte flere ressourcer

ind, og jeg er ikke i tvivl om, at man også fornuftigt kan gøre det på dette område.

Jeg må nok nøjes med at sige, at der fra politiets side både i det almindelige kriminalpræventive arbejde og også i det specielle arbejde her i de senere år er sat flere ressourcer ind end tidligere, og politiet er derfor i stand til i hvert fald i et vist omfang at yde en større indsats, end man har kunnet tidligere efter de oplysninger, der foreligger for mig. Det er klart, at jeg direkte spurgt, om man kan bruge flere ressourcer, vil være nødt til at sige, at det kan man, men jeg må nok også føje til, at det skal i så fald, som situationen ligger, ske ved at flytte dem andre steder fra.

Jeg er ikke i stand til, i dag i hvert fald, præcist at redegøre over for fru Aase Olesen for, i hvilket omfang man fremhæver, hvor farlige de blandinger af forskellige former for stoffer er, som man kan ødelægge sig selv med. Men jeg vil gerne sige, også i anledning af det, som andre, bl. a. hr. Lindenskov, har sagt, om alkoholsiden af sagen, at så vidt jeg kan se, skal man være lidt forsigtig med at sige, at alkoholmisbrug ganske klart fører til narkotikamisbrug. Så enkelt er det formentlig ikke. Omvendt er der ingen tvivl om, at er man først kommet ind i narkotikamisbruget, ender man meget let også i et kraftigt alkoholmisbrug. Men helt løsrevet fra diskussionen i dag vil jeg gerne sige som min personlige opfattelse og som en form for stilfærdig hensigts erklæring, at jeg har til hensigt at se, om det er muligt at allokere alkoholbekæmpelsesarbejdet flere ressourcer, end det hidtil har været muligt.

Der blev også sagt af fru Aase Olesen, at det havde været rart, om der havde været en vurdering af de alternative behandlingstilbud og ikke kun en udførlig omtale af metadonbehandlingsproblematikken, men jeg startede med at sige, hvorfor jeg ikke har indladt mig på det.

Så må jeg sige til fru Anne Grete Holmsgård, at jeg har fået oplyst, at der er 700 pladser i de københavnske behandlinginstitutioner, og det er det talmateriale, jeg må holde mig til, indtil noget andet foreligger oplyst og også dokumenteret ad de vanlige kanaler over for mig.

Så er der blevet sagt en del om nytten eller mangelen på nytte af arbejdet på behandlinginstitutionerne. Der har i flere af ind-